

Amts 2den Valgkreds talte i Dag nogle Ord om den Forsøgsstation, som er foreslaaet i Vestjylland. Jeg havde ikke tænkt at gøre Bemærkninger desangaaende; dersom det ærede Medlem ikke havde udtalt sig saaledes, at hääi fandt de Pladser meget unaturlige, som man havde valgt til denne Station. Det ærede Medlem var jo sammen med mig og flere til Stede ved et Møde i Herning i Eftersommeren. Vi havde Lejlighed til at se de Pladser, som det Udvalg, der var nedsat af sagkyndige, havde bragt i Forslag; og jeg tror, vi alle sammen fandt virkelig, at de svarede til de Forventninger, der vare stillede dertil. Der var ganske vist lokale Spørgsmaal, som gjorde sig gældende, og som det ærede Medlem den Gang ogsaa drog frem for sit Vedkommende, idet han hævdede, at Stationen maatte ligge langt længere mod Vest, om den skulde kaldes en Station paa Vestkysten. Dette faar selvfølgelig staa for sit Værd; der er jo intet unaturligt i, at de, der bo længere henimod Vestkysten, ønske at faa Stationen længere derhen. Men Hovedsagen, naar der skal lægges en Station, der skal svare til sin Opgave, er jo den, at man virkelig faar saa ensartede Jorder at arbejde paa, at de kunne frembringe det Resultat, man tilsigter. Jeg tror da, at det ret tekniske Udvalg, som har været nedsat, har vist, at det i højeste Grad har fundet det rette, og navnlig tror jeg, at man maa indrømme, at den Plads, der er fundet ved Studsgaard Station, som er omtalt paa Finansloven, og som den højtærede Landbrugsminister foreslaar at tage op som Forsøgsstation paa Sandjord, ville alle finde, er saare fortrinlig.

Jeg ved godt, at der er blevet sagt af det ærede Medlem og et Par andre, at saadan Jord og en saadan Ensartethed kunde man ogsaa finde længere Vest paa; men jeg tror, at de allerfleste ville være enige om, at det vil være meget sjældent at finde noget saadant. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister saa vel som til Finansudvalget, at man fastholder de Pladser, der ere valgte, idet jeg tror, at skal der nu gøres ny Forsøg, søges ny Steder, vil man vanskelig kunne naa at gennemføre Forslaget, saa det kommer til at træde i Kraft næste Finansaar. Det vil overhovedet være ret vanskeligt, tror jeg, at finde Pladser, man kan enes om, svarende netop til de Forventninger, man har med Hensyn til Oprettelsen af denne Forsøgsstation.

Sluttelig skal jeg paa Beboernes Vegne

rette en Tak til den højtærede Kultusminister for den lille Bevilling paa Finanslovsforslaget af 4,000 Kr. til Reparation af Give Kirke. Det var et privat Løfte for saa vidt, der var givet i Fjor, men det glæder mig overordentligt, at den højtærede Minister har taget det op paa Finansloven. Jeg haaber, at det vil blive mødt med Velvillie fra alle Sider her i dette Ting.

Lange: Under den Forhandling, der har fundet Sted i dette høje Ting i de sidste 14 Dage, er der ikke kommet færre storpolitiske Udtalelser frem end i tidligere Tider, jeg tør vel næsten sige adskillig flere. Skønt jeg, som tidligere udtalt, er mod denne storpolitiske Diskussion under Finanslovbehandlingen, maa jeg dog sige, at der fremkommer saa mange Udæskninger fra de forskellige Sider, at man bliver fristet til at røre derved, om end kun ubetydeligt. Der er under denne Finanslovbehandling fra de forskellige Partier udkastet Beskyldninger mod andre, og man har hængt sig i gamle Skader og Brøst, som skrive sig fra Tider, hvor mange af dem, der nu befatte sig med Politik, slet ikke eksisterede som Politikere. Jeg vil dertil sige, at jeg anser den Diskussion for at være ørkesløs, idet den paa ingen mulig Maade forrykker de Meninger og Opfattelser, der gøre sig gældende hos de forskellige. For det andet hjælpe disse Angreb, for saa vidt de ere alvorlige, ikke til at mildne Stemningen mellem de forskellige Partier, hvilket efter mit Skøn er en nødvendig Betingelse for et godt Lovgivningsarbejde. Og endelig for det tredje skal jeg sige, at jeg tror, at hvert eneste Parti, naar man vil gaa tilbage i Tiden, har adskillige Brøst og Mangler paa sin Samvittighed, saa hvert Parti vistnok kunde nøjes med at feje for sin egen Dør.

Der er specielt over for det Parti, jeg tilhører, fra forskellige Sider rettet en Kritik, gaaende ud paa, at vi ikke skulde kunne være arbejdsvenlige, have Interesse for de mindre i Samfundet. Jeg maa sige, at disse Udtalelser have forundret mig i allerhøjeste Grad. Jeg har derfor taget mig over at se Patentregistret igennem, idet jeg tænkte mig, at der muligvis var en eller anden, der havde taget Patent paa Arbejdsvenlighed og Interesse for de smaa i Samfundet. Det er imidlertid ikke lykkedes mig at finde nogen, der har faaet dette Patent, og derfor siger jeg, at de Herrer — jeg vil ikke trække nogen Person frem, enhver ved, hvem jeg sigter